

פרק מט

רופאי שינים

פקודה המסדירה את מקצוע רופאי השינים.

[16 בספטמבר, 1926]

פרק מט

פקודות

מס' 36 לש' 1926

מס' 30 לש' 1934

מס' 31 לש' 1934

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת רופאי השינים.

פירוש

2. בפקודה זו יהא למונח הבא הפירוש שלאחריו, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„מלאכת ריפוי שינים” רואין אותה ככוללת כל מעשה נתוח וכל טפול, עצה או רפוי שרופא שינים נוהג לעשות או לתת וכל נתוח או מתן עצה או טפול או רפוי לכל אדם עובר להתקנתן או לקביעתן של שינים תותבות או בקשר עם כך.

רק אנשים מורשים לכך
מותר להם לעסוק
במלאכת ריפוי שינים

3. (1) לא יעסוק אדם במלאכת ריפוי שינים ולא יציג עצמו במישרין או בדרך רמז כעוסק או כמוכן לעסוק במלאכת רפוי שינים, אלא אם כן הורשה לכך עפ"י פקודה זו.

(2) אין סעיף זה בא לאסור —

(א) את מלאכת ריפוי השינים ע"י רופא מוסמך בתורת עבודת לוי לעבודתו הרפואית;

(ב) את עשיתן של מלאכות קטנות ברפוי שינים ע"י עוזר העובד אצל אדם המורשה לעסוק כרופא-שינים והעובד בהשגחתו האישית של אותו רופא שינים כפי שנקבע.

4. ואלה האנשים המורשים לעסוק במלאכת ריפוי שיניים — מי רשאי לעסוק כרופא-שיניים

(א) רופאי שיניים מוסמכים שהם בעלי רישיונות לעסוק במקצוע זה עפ"י פקודה זו או המוחזקים כבעלי רישיונות כאלה.

(ב) מי שקבל רשות לעסוק בריפוי שיניים בהתאם להוראות סעיף 8.

5. (1) בקשה לרישיון לעסוק במלאכת ריפוי שיניים תוגש למנהל רישיונות מחלקת הבריאות והוא יכול לתת רישיון לאחר שהוברר לו כי המבקש —

(א) הוא אדם הגון; וכי

(ב) למד את מלאכת ריפוי השיניים לכל הפחות משך שלש שנים אקדמיות בבית ספר לרופאי שיניים או בבית ספר לרפואה שהוכרו מטעם המנהל וקיבל דיפלומה של רופא שיניים שהוכרה מטעם המנהל;

(ג) קבל נתינות פלשתינאית (א"י) או קבל רשות להשאר בארץ עולמית.

(2) מס של שני פונטים יוטל על כל רישיון לעסוק כרופא שיניים.

6. כל המוצא את עצמו מקופח מחמת שסירבו לתת לו או מחמת שלא נתנו לו רישיון לעסוק כרופא שיניים יכול לערער על כך בתוך ששה חדשים מיום שהגיש את בקשתו. בפני בית המשפט העליון היושב כבית משפט גבוה; ובכל ערעור כזה יכול בית המשפט לתת אותן ההוראות בענין כפי שימצא לנכון, לרבות כל הוראות בנידון הוצאות הערעור: צו בית המשפט העליון יהיה צו גמר ומכריע.

7. (1) אסור לשום אדם שאין בידו רישיון לעסוק במלאכת ריפוי שיניים עפ"י הפקודה הזאת להשתמש בתואר רופא שיניים או רופא שיניים מנתח או בכל תואר או כנוי כיוצא בזה, בין שהם מובעים במלים ובין באותיות, כשמשתמע מתוך התואר או הכנוי כי יש לבעליהם הכשרה של רופא שיניים.

המשתמש בתואר
שמשתמע מתוכו
הכשרה

(2) כל שיש בידו רישיון עפ"י הפקודה הזאת לא יכתיר עצמו בתואר או בכנוי שיש בהם כדי ליחס לו הכשרה או מעמד מקצועיים מלבד ההכשרה והמעמד המקצועיים השייכים לו באמת והנוכחים בבקשה שהגיש לשם

קבלת רשיון, ואסור לו להשתמש בתואר כנ"ל או לתלותו על ביתו או להשתמש בו בקשר עם עבודתו.

8. (1) כשתוגש למנהל מחלקת הבריאות בקשה תוך שנים עשר חדש מן היום שבו ניתן תקף לפקודה זו יכול הוא, אם ימצא לנכון, ליתן תעודת היתר לעסוק ברפוי שנים לכל אדם —

תעודת היתר זמנית
לעסוק ברפוי שיניים

(א) שעסק בשמו הוא כרופא שנים בפלשתינה (א"י) לפחות למשך חמש שנים מתוך שבע השנים שקדמו ליום פקודה זאת; ואשר

(ב) מלאכת רפוי-שיניים היא פרנסתו העיקרית או האחת; ואשר

(ג) הוא אדם הגון.

(2) כל תעודת היתר כזאת יהא כחה יפה למשך שנים עשר חודש בלבד, ומועדה יתם בשלושים ואחד לדצמבר בכל שנה אך אפשר לחדשה בתשלום מס שנתי של פונט אחד.

(3) מס של שני פונטים יוטל על כל תעודת היתר הניתנת עפ"י

סעיף זה.

(4) בעל תעודת היתר עפ"י סעיף זה יוכל לכנות את עצמו בשם מרפא-שיניים אבל אסור לו לכנות את עצמו בשם רופא-שיניים או רופא שיניים מנתח.

9. אסור לאדם שאינו מורשה לעסוק במלאכת רפוי שיניים עפ"י פקודה זאת לתבוע בבית המשפט שכר עבודה או תשלום בעד כל נתוח של שיניים או בעד כל טפול או עצה ברפואת שיניים.

גבית שכר

10. (1) אם נראה לנציב העליון, על יסוד תלונה מאת מנהל מחלקת הבריאות או מאדם המוצא את עצמו מקופת, כי בעל רשיון או בעל תעודת היתר לעסוק ברפוי שנים —

ביטולם והפסקתם של
רשיונות ותעודות
היתר לרופאי שיניים
ולמרפאי שיניים

(א) אשם בהנהגה בלתי מתאימה לרופא שיניים, או

(ב) השיג את הרשיון או את תעודת ההיתר מתוך טענות כוזבות, או